

Desenes de milers de persones clamen a Madrid contra la violència masclista

Més de 300 organitzacions demanen ampliar les mesures de protecció

AGÈNCIES Madrid

Desenes de milers de persones van recórrer ahir el centre de Madrid per exigir el final de la violència contra les dones, convertir el problema en una qüestió d'Estat i reconèixer que aquesta vulneració de drets es produeix dins i també fora de les relacions de parella. Es tracta de la primera gran manifestació estatal que convoca per aquesta raó el Moviment Feminista i les més de 300 organitzacions que li donen suport a tot el país. Per als promotors, la marxa "ha estat clarament un èxit" i una mostra que les dones no "continuaran callades" davant la "prepotència constant" del masclisme.

Unes 21.000 dones van viatjar en trens i autobusos a Madrid, però hi havia altres desenes de milers de persones perquè la confluència del passeig del Prado amb la glorieta d'Atocha continuava atapeïda de gent quan la capçalera de la manifestació acabava el trajecte, a la plaça d'Espanya. "A la dona que no lluita, no se l'escolta", "No s'han mort, les han assassinades", "No és arravatament, és assassinat", "Ens volem dignes" i "Ens volem vives" van ser algunes de les proclames que es van sentir durant la manifestació, que es va desenvolupar en un ambient festiu esquitxat d'actes simbòlics i ritmes musicals.

L'únic incident destacable va tenir lloc a l'inici, durant la primera lectura del manifest a càrrec d'Àngela González, l'exmarit de la qual va assassinar la filla de tots dos durant el règim de visites. Un reduït grup de persones amb cartells del partit VOX van increpar les assistents cridant "feminazi" i "el gènere no té vio-

EMILIA GUTIÉRREZ

Algunes participants en la manifestació celebrada ahir a Madrid van viure la marxa amb gran emoció

lència", cosa que va provocar que la lectura s'aturés un moment. Superada aquesta circumstància, González va llegir el manifest, que exigeix elevar el problema de la violència masclista a "qüestió d'estat", que es reverteixin les retallades que pateixen aquestes polítiques preventives i que s'obri la llei Integral a altres formes de violència, com l'agressió sexual.

"Les violències masclistes suposen la manifestació més violenta i la més greu violació dels drets de les dones que afronta la nostra societat. Només a l'estiu del 2015 han estat assassinades 37 dones i 8 menors per les seves parelles, pares o parelles de les se-

Debat sobre la xifra de víctimes

■ Un total de 41 dones han estat assassinades per les seves parelles o exparelles a Espanya des de principis del 2015, segons les dades del Govern. Tot i això, el col·lectiu feminista eleva aquesta xifra a 83 i exigeix que la llei reculli no només la violència en l'àmbit de la parella, sinó també les agressions sexuals, l'assetjament sexual laboral, familiar i social o l'explotació de dones i nenes. El ministre de Sanitat, Alfonso Alonso,

va assegurar que combatre la violència masclista és una "prioritat nacional". La presidenta del PSOE, Micaela Navarro, va opinar que "no hi ha millor" solució que "dotar de pressupost" la llei. Ada Colau va definir aquesta xacra com "la violència estructural més greu que pateix aquest país". I Pablo Iglesias (Podem) va afirmar que el Govern de Rajoy "no ha estat a l'altura" en la lluita contra la violència de gènere.

ves mares. Dones i menors pateixen violència patriarcal en múltiples formes i això només és la punta de l'iceberg", diu el manifest, que es va llegir en totes les llengües oficials.

La capçalera va arrencar al migdia amb una pancarta "contra les violències masclistes" que sostenien representants d'organitzacions de dones i víctimes de violència masclista residents a centres d'acolliment, moltes de les quals s'havien cobert la cara amb màscares blanques.

"Aquest és un símbol de protecció perquè realment estem deseparades. A Espanya, si no et mantens en el més absolut anònim, cosa que amb fills és molt difícil, no estàs protegida. Hem tornat a la situació que teníem fa

Més de cent ajuntaments havien subscrit el manifest de suport a la convocatòria

quaranta anys", denunciava una dona a la manifestació.

"Aquí hi hauria d'haver més homes", comentava Jaime, de 77 anys, que marxava al costat de la seva esposa. "Tenen raó quan diuen que els homes no som majoritaris en aquestes protestes, encara que la majoria ja fem nostra aquesta reivindicació i la idea de la igualtat. esclar, una cosa és tenir la idea i una altra posar-la en pràctica. Han estat segles de dictadura masclista", diu Baltasar, de 66, que es va vestir expressament de morat.

Un total de 103 ajuntaments havien subscrit el manifest de la convocatòria, i en la seva representació marxaven darrere d'una pancarta les alcaldesses de Madrid, Manuela Carmena, i de Barcelona, Ada Colau, entre d'altres. No eren les úniques persones de l'àmbit de la política. Barrejats entre els assistents, estaven també els líders del PSOE, Esquerra Unida i Podem, i representants del PP, UPyD i Ciutadans.●

QÜESTIONARI

BIG VANG

Amb la col·laboració de l'Obra Social La Caixa

JOSEP CORBELLA Barcelona

Ricard Solé, investigador Icrea a la UPF, ha reflexionat sobre el futur de la humanitat a l'exposició *+Humans*, que s'exhibeix fins al proper 10 d'abril al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB).

Si no hagués estat investigador, què li hauria agradat ser?
Historiador, arqueòleg, astronauta, escriptor, dibuixant...

La qualitat que més aprecia en un científic?
Assumir el risc d'explorar les fronteres.

La que més el disgusta?
L'arrogància.

El tret principal del seu caràcter?
Una curiositat gairebé patològica.

Què pensa que és cert encara que no pugui demostrar-ho?
La inevitabilitat de la vida en altres planetes.

"Busca un problema que no hagi resolt ningú"

Quina idea desitjaria que se li hagués ocorregut a vostè?

La teoria de l'evolució per selecció natural.

Quin descobriment desitja veure abans de morir?

La creació d'una cèl·lula artificial.

Què necessita per concentrar-se?

De vegades silenci total i sovint la televisió de fons.

Quina activitat física practica?

Veure sèries de televisió compta com a esport?

La seva ocupació preferida quan no l'ocupa la ciència?

La lectura, el cinema i veure els meus fills jugar i fer-se preguntes.

Com manté el cervell en forma?

No paro de pensar!

Què voldria fer millor?

Saber fer servir el meu temps racionalment.

Com li agrada relaxar-se?

Respirant fondo en un lloc allunyat de la ciutat.

En quin moment del dia se li ocorren les idees?

Gairebé sempre de nit.

Qui mereix un Nobel i no l'ha tingut?

L'escriptor Cormac McCarthy.

Un heroi de ficció?

Un antiheroi: el doctor Rieux, el protagonista de *La pesta* de Camus.

Un personatge històric o actual que admiri?

Neus Català.

El mestre que més l'ha marcat?

El professor Carreras, a l'Institut

RICARD SOLÉ

Investigador de sistemes complexos a la UPF

Jaume Balmes. Gràcies a ell em vaig fer físic. Oh capità, el meu capità!

Un llibre que l'hagi inspirat?
L'estàtua interior, de François Jacob.

Un consell a un jove científic?
Sigues intel·lectualment ambiciós. Busca un bon problema que ningú no hagi resolt.

El que més el fascina?
El poder de la ciència per explicar el món.

Una frase per penjar a la paret?

Una de Dennis Gabor: "El futur no pot predir-se, però els futurs poden inventar-se".

La seva fórmula, nombre o molècula preferida?

La doble hèlix d'ADN, tan propera i tan impossible alhora.

L'últim que l'ha meravellat?

Una xarxa neuronal artificial capaç de pintar quadres amb l'estil de Van Gogh.

SEGUIU L'ACTUALITAT DEL MÓN DE LA CIÈNCIA A www.lavanguardia.com/ciencia